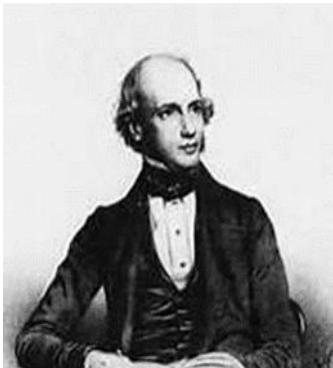

IDEOMOTORISCH EFFECT

William Benjamin Carpenter-effect (1852)

Het ideomotorisch effect beschrijft het (on)bewustzijnsverschijnsel dat uitmondt in een fysieke beweging en dat ontstaat vanuit een bewustzijnsconcentratie. Denk hierbij aan de spanning in een toeschouwer bij het bekijken van een sportprestatie die uitmondt in een overwinning. Er treedt een explosie van fysieke kracht op die volledig buiten onze wil om wordt geactiveerd. Denk ook aan de leugendetector die een fysiek neurologische spanning teweeg brengt in geval van het ontkennen van een waarheid. Ook kan het zijn dat men ineenkrimpt als men ziet dat een ander zich bezeert of pijn lijdt. Dit alles komt omdat wij zelf "kosmos" **zijn** en dat al deze zaken **in** ons en **vanuit** onszelf ontstaan. Michael Faraday, Michel Chevreul, William James en Ray Hyman hebben aangetoond dat allerlei bovennatuurlijke fenomenen worden veroorzaakt door dit ideomotorisch fenomeen dat in onszelf ontstaat met behulp van een gericht bewustzijn. Dat bewustzijn, uitspraken en gedachten hierin een rol spelen kunnen wij zien aan het feit dat bepaalde gedachten een emotie (dus bijvoorbeeld een fysieke hormoonreactie) op kunnen roepen.

Het ideomotorisch effect is het psychologische fenomeen dat mensen spierbewegingen maken nadat ze deze onbewust bij anderen hebben waargenomen of doordat ze er onbewust aan denken. Het ideomotorische effect verklaart de werking van vermeend paranormale of bovennatuurlijke zaken zoals het Oujabord, automatisch schrift, de wichelroede en telekinese. Beoefenaars van deze paranormale bezigheden menen vaak – ten onrechte – dat de geproduceerde bewegingen afkomstig zijn van een kracht buiten henzelf. Ideomotorische effecten komen ook voor bij het televisiekijken, mensen die actief meeleven met hun favoriete sporter vertonen spierspanning in dezelfde spieren als de sporter. Ook wel facilitated communication genaamd waarbij een patiënt die in coma is communiceert met de hulp van een familielid of medisch personeel, kan verklaard worden door het ideomotorische effect.

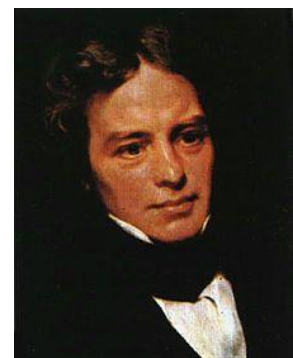
William Benjamin Carpenter
(1813-1885)

De term 'ideomotorisch' werd voor het eerst gebruikt in een verhandeling uit 1852 over de vraag hoe het Oujabord functioneerde, van de hand van de Engelse fysioloog en spiritismebestrijder William Benjamin Carpenter. Carpenter zette daarin zijn theorie uiteen, dat spierbewegingen onafhankelijk kunnen plaatsvinden van bewuste emoties of verlangens. Het effect wordt, naar zijn ontdekker, ook wel Carpenter effect genoemd.

Wetenschappelijke tests door onder meer Michael Faraday, Michel Chevreul, William James en Ray Hyman hebben aangetoond dat allerlei fenomenen die dikwijls worden toegeschreven aan spirituele of paranormale krachten of "energieën", feitelijk veroorzaakt worden door het ideomotorisch effect. De tests tonen

verder aan dat "eerlijke, intelligente mensen onbewust musculaire activiteit vertonen die consistent is met hun verwachtingen" (Hyman 1999).

Mentalisten – zoals de Brit Derren Brown – benutten het ideomotorisch effect soms voor bepaalde onderdelen van hun shows, zoals voor het laten bewegen van een slinger.

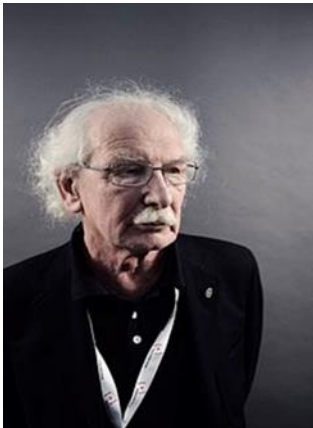
Michael Faraday (1791-1867)

Spiegelneuronen een Ideo-motorisch equivalent

Imitatiegedrag door een baby makaak

Een spiegelneuron of spiegelcel is een neuron dat niet alleen vuurt als een dier een handeling uitvoert, maar ook als het dier een handeling ziet uitvoeren door een ander dier (vooral van dezelfde diersoort). Het neuron weerspiegelt dus als het ware het gedrag van een ander dier en is op dezelfde manier actief als wanneer het dier de handeling zelf uitvoert. Dergelijke neuronen zijn gevonden bij primaten, waaronder de mens, en bij sommige vogels. Bij mensen bevinden ze zich in de

Leonardo Fogassi

premotorische schors en in de pariëtale kwabben van de hersenen. De aanwezigheid van spiegelneuronen in de hersenen werd ontdekt door Giacomo Rizzolatti, **Leonardo Fogassi** en Vittorio Gallese van de universiteit van Parma. Zij deden onderzoek naar handacties bij makaken, bijvoorbeeld het grijpen en oppakken van objecten. Ze ontdekten dat bepaalde hersengebieden actief werden bij het uitvoeren van deze handelingen, maar ook als wordt waargenomen dat een ander eenzelfde handeling uitvoert. Onderzoek met behulp van fMRI, transcraniële magnetische stimulatie en elektro-encefalografie deed sterk vermoeden dat een dergelijk systeem zich ook in de menselijke hersenen bevindt. Sommige wetenschappers beschouwen spiegelneuronen als een van de belangrijkste ontdekkingen in de recente geschiedenis van de neurowetenschap.

Functie:

Er zijn verschillende theorieën over de werking en functie van spiegelneuronsystemen en het onderzoek is dan ook in volle gang. Naar men aanneemt spelen ze een rol bij het begrijpen en interpreteren van de handelingen van anderen en het leren van nieuwe vaardigheden door imitatie. Ook zouden spiegelsystemen een rol kunnen spelen bij het inzicht in denkpatronen bij anderen (theory of mind, emotioneel inlevingsvermogen (empathie en de taalverwerving (er zijn spiegelneuronen gevonden in de nabijheid van het centrum van Broca, een taalcentrum in de frontale kwab).

Dysfuncties in spiegelsystemen zouden een verklaring kunnen zijn voor bepaalde cognitieve stoornissen, met name autismspectrumstoornissen. Bij autisten is waargenomen dat spiegelneuronen alleen vuren als de persoon zelf een handeling uitvoert en niet als een ander dezelfde handeling uitvoert. Dit zou kunnen samenhangen met deficiënties in theory of mind, empathie, sociaal gedrag en taal, die bij autisme optreden

Ideomotorische apraxie (dementie)

Stoornis in de bewegingsactiviteit waarbij de patiënt niet in staat is op verzoek bewegingen uit te voeren, veroorzaakt door een hersenfunctiestoornis. Het bewegingsplan is aanwezig maar de patiënt kan om dit te realiseren niet de verschillende bewegingen uitvoeren. De patiënt maakt een onhandige indruk, maar kan wel bepaalde rare bewegingen uitvoeren.

Het Fenomeen

Het fenomeen Ideo-motoriek ofwel de kracht van de geest in bewuste en onbewuste zaken mag middels bovenstaande voldoende zijn toegelicht.

De Ideo-motoriek is een functie van ons zenuwstelsel. Als wij deze functie in bewuste zin willen gebruiken en toepassen binnen de natuurgeneeskundige praktijk dan hebben wij daarvoor een instrument nodig dat de soms minuscule trillingen van ons zenuwstelsel overbrengt op een even fijngevoelig instrument dat Bio-tensor heet. De Bio-tensor werkt op spanningsverschillen in ons bio-systeem.

Men spreekt ook wel van Bio-sensors. Deze werken ook op lichaamsfrequenties maar dan meer op de waarnemende gevoeligheid zoals op b.v. de volgende hersendelen:

De neo-cortex: prikkels omzetten in bewustzijn, denken en handelen.

De Allocortex: prikkels omzetten in bewustwording, denken en handelen

Het Limbische systeem: w.o. gevoel, geur en reuk.

Cortex Cerebelli: sensibele werking en fijnmotoriek

Laterale kernen: integraal sensorische prikkels

Nucleus reticularis intralaminaris: aandachtsprikkels en emotieregulatie.

Diagnostiek

Doordat het ideo-motorische systeem een gebleken bewustzijnswerking is is het mogelijk met de Bio-tensor waarden te testen tussen dat wat iets moet zijn en dat wat iets 'is' Op deze wijze kan de mate van afwijking van b.v. een orgaan gemeten worden van de normwaarde. Het verschil in waarde geeft dus de afwijking tot de norm en daarmee de pathologie of klachtenfactor aan.

Bio-tensor testgarnituur

Bio-tensor met testgarnituur

VITA OPLEIDINGEN B.V.
Gildenveld 49-53 3892 DD Zeewolde
Info@vitaopleidingen.nl
036-5224950